



Starpbrīdis

A.Pumpura Rīgas 11. pamatskolas avīze. 2012. gada februāris – 9. numurs

Šajā numurā:

- Bilde no rudens – ziemas pasākumiem;
- Ziņas;
- Brīvprātīgais darbs un mūsu skolas dalība tajā;
- Projektu nedēļas norise;
- Intervijas ar skolēniem un skolotājiem;
- Mīklas un humors.





Ziņas

Šogad kopš iepriekšējās reizes, kad tika izdota skolas avīze, ir notikuši šādi pasākumi:

Rudens pārgājiens uz Mežaparku

Lāčplēša dienas svinīgā līnija

Svinīgais pasākums par godu Latvijas dzimšanas dienai

Mārtindienas tirdziņš un Mārtindienas pasākumi

Labdarības deju koncerts Lapmežciema kultūras namā

Ziemassvētku balle

Ziemassvētku egle

Konkurss "Erudīts"

Muzeju diena

Vecāku diena

Matemātikas nedēļa



Sīkāk par šiem pasākumiem:

Vecāku diena

Kā jau katru gadu arī šogad bija vecāku diena. Tajā vecāki varēja nākt uz skolu un vērot savus bērnus dažādās stundās, kā arī tikties ar skolotājiem. Šajā gadā īpaši daudz vecāku nebija.

Muzeju diena

Tāpat kā citus gadus arī šogad bija muzeju diena, kuras laikā katra klase apmeklēja kādu muzeju. Taču arī citās dienās vairāku klašu skolēni apmeklēja dažādus muzejus un iestādes. Piemēram, 9. klase bija uz bastionu, 7. un 9. klase bija Saeimā 8. klase – Rīgas biržas namā (pat 2 reizes – muzeju dienā un pasākumā), 6. a klase – Rīgas Piena kombinātā u.c.



Mārtindienas tirdziņš un Mārtindienas pasākumi

Tradicionāli Mārtindienas tirdziņā notika lielā tirgošanās, kurā pašu ceptus kārumus un dažus rokdarbus galvenokārt piedāvāja sākumskolas skolēni, bet pircēji bija arī vecāko klašu skolēni un skolotāji.

Labdarības koncerts Lapmežciemā

Skolas brīvprātīgā darba projekta ietvaros dejotāji un dziedātāji ir plānojuši 3 labdarības koncertus. Pirmais no tiem notika Adventes laikā, kad skolas deju kolektīvi uzstājās Lapmežciema kultūras namā.

Ziemassvētku egle

Šajos Ziemassvētkos notika Ziemassvētku egle. Notika svētku koncerts, kurā piedalījās skolas deju kolektīvi, ansamblis un koris. Skolēni bija sagatavojuši arī ludziņu. Klasēs notika klašu vakari.

Konkurss "Erudīts"

Šis konkurss ir neatņemama mūsu skolas pasākumu sastāvdaļa. Visas skolas klases sacentās dažādos mācību priekšmetos par pirmajām vietām. Uzvarētāji saņēma diplomus un arī labas atzīmes žurnālā.

Matemātikas nedēļa

Matemātikas nedēļas laikā notika skolas matemātikas olimpiāde. Tajā vislabākie rezultāti bija Sanija (6.a), Bernāram (5.b), kā arī priecēja tas, ka Marta no 4. klases ieguva 1 vietu starp 5. klases skolēniem. Notika arī skolas matemātikas viktorīna, kurā uzvarēja šādas komandas: „Plusiņi” no 5.b. klases un „Ludes diskriminanti” no 8. klases. Tāpat tika izvērtētas skolēnu matemātiskās prezentācijas, kur atzinību ieguva Annas Patrīcijas darbs. Skolas matemātiķiem bija vēl viena priecīga ziņa – Jauno matemātiķu konkursa 3. kārtā mūsu skolas komanda „Pumpurs” ieguva 1.

vietu valstī. Bernārs Kažoks saņēma arī „Skolas konfekšu pūci” par absolūti lielāko punktu skaitu skolas matemātikas olimpiādē.

Apkopojā Valērijs



Projektu nedēļa mūsu skolā

Iesākot projektu nedēļu, mēs, skolas avīzes veidošanas dalībnieki, apbruņojušies ar fotokameru, apstaigājām vairākus mācību kabinetus. Dažādu klašu skolēni veidoja savus projektus, tādus kā krūzīšu apgleznošana, konfekšu saiņošana, plakātu veidošana, dāvanu taisīšana utt.

Projektu nedēļa ir tikai sākusies, tāpēc dažās bildēs vēl nav redzami gatavi darbi.

Aptaujājot gandrīz visas klases mēs ieguvām šādas atbildes:

1. Kas ir projektu nedēļa?

Atbild skolotāja ar klasi:

- Nedēļa, kad skolēni un skolotāji veido, piedalās projektā.
- Iespēja darboties un izpausties radoši, pilnveidot savas prasmes un zināšanas, kā arī apgūstot jaunas.
- Projektu nedēļa ir tā, kurā bērni piesakās darīt kaut ko (piem. nodarboties ar labdarību).

2. Ko jūs darīsiet projektu nedēļā?

- Mēs esam pie Elīnas Drozdas, taisām plakātus un reportāžas.
- Dejosim, dziedāsim un veidosim alfabētu.
- Pētījām, kas jāēd un cik daudz jāēd, lai būtu vesels.

3. Vai projektu nedēļa ir interesantāka nekā mācības?

- Noteikti jā.



- Nē.
- Interesanti, bet grūti.

4. Kā labāk taisīt

projektu – mapītes vai labdarības pasākumu?

- Mapītes labāk.
- Labdarības pasākumi.
- Mēs paši izvēlamies projekta tēmu.

5. Vai tev patīk projektu nedēļa? Kāpēc?

- Jā. Praktisks, radošs darbs.
- Jo nav jāmacās un nav jāpilda mājasdarbi.
- Jā, nav mācību stundas.

6. Ko tu dari un kāds ir tavs ieguldījums šajā projektā? Vai pēc padarītā Tev ir gandarījuma sajūta?

- Veidojām mapītes, mācījāmies, domājām, zīmējām, veidojām, braucām ekskursijā, uzzinājām visu par našķiem.
- Saiņojām dāvanu paciņas.
- Apgleznojām krūzītes.
- Gatavojām koncertu pensionāta iemītniekiem.
- Gatavojām kartiņas.



Lappusi veidoja Artis un Mikus Rendijs





Brīvprātīgais darbs

2011. gads pasaulē tika izsludināts kā Brīvprātīgā darba gads. Kas tad ir brīvprātīgais darbs? Brīvprātīgais darbs ir laika un prasmju ziedojums sabiedriski lietderīgiem mērķiem.

Brīvprātīgais darbs ir darbs bez atlīdzības vai pakalpojumu sniegšana, ko citas personas vai sabiedrības interesēs veic fiziska persona, nestājoties ar organizāciju darba tiesiskās attiecībās (nosaka Biedrību un nodibinājumu likuma 8. pants). Brīvprātīgais darbs ir visā pasaulē atzīts un populārs veids, ka iedzīvotāji iesaistās sabiedriskajā dzīvē un pārveido, uzlabo savu un apkārtējo dzīves kvalitāti, darbojoties gan valstiskās, gan nevalstiskās un privātās organizācijās. Brīvprātīgā darba tradīcijas pasaulē ir aizsāktas vairāk kā pirms 100 gadiem. Pirmās valstis bija Nīderlande un ASV, mūsdienās šī kustība ir ieguvusi starptautisku skanējumu. Citās pasaules valstīs brīvprātīgais darbs ir ļoti izplatīts, piemēram, Skandināvijas valstīs ap 30% iedzīvotāju darbojas kā brīvprātīgie, Vācijā tie ir 34%, ASV vairāk kā 50% iedzīvotāju. Mērķtiecīgi un organizēti brīvprātīgo kustība Latvijā tiek attīstīta tikai no 1998.gada. Šobrīd Latvijā norit darbs pie brīvprātīgo darba tiesiskā regulējuma definēšanas.

2011. gada skolas projekts

Kā atceramies, jau pērnāju skolas projektu nedēļas darbs tika organizēts citādi nekā iepriekš – vairs neveidojām projektus mapītēs, bet gan veidojām labdarības pasākumu pansionāta „Mežciems” iemītniekiem.

Pēc tam tika izsludināts konkurss „Mēs ar klasi brīvprātīgi”, kurā ar veiktajiem projektiem varēja piedalīties Rīgas skolu 7. – 12. klašu skolēni. Tagadējā 8. klase izmantoja šo iespēju – iesniedza konkursam Eseju, Darba aprakstu un prezentāciju ar fotogrāfijām. Liels prieks mums bija par to, ka gada nogalē tikām aicināti uz Eiropas māju un uz Rīgas Biržas namu, jo šajā konkursā bijām saņēmuši godalgas.

Apbalvošanā bija uzaicinātas vairākas skolas. Pirms apbalvošanas notika neliela ekskursija pa Biržas namu. Apbalvošanas laikā tika pasniegtas uzkodas. Pēc apbalvošanas sākās koncerts, kā arī bija iespējams fotografēties ar sabiedrībā populāriem cilvēkiem. Turpinājumā – 8. klases konkursa eseja.



Eseja „Mēs ar klasi brīvprātīgi...”

Līdz šim vārdu salikumus „brīvprātīgais darbs”, „brīvprātīgie” bijām dzirdējuši tikai pa ausu galam, un ar šiem jēdzieniem mums visdrīzāk saistījās nelieli darbiņi skolā – krēslu un galdu nomazgāšana, vasaras prakse – kurā palīdzam skolotājiem sakārtot klašu telpas un skolas apkārtni. Tāpēc šī gada skolas projektu tēmu „Brīvprātīgā darbs gads” uztvērām ar lielu interesi, jo tas bija kaut kas jauns – iepriekš projektu nedēļas pamatā bijām vākuši dažādus materiālus un noformējuši tos mapītēs, kā arī aizstāvējuši, taču šie projekti jau sāka palikt garlaicīgi – materiālus samērā viegli varēja dabūt no interneta un tāpēc ieguvums no šiem projektiem bija neliels. Līdz ar to, šis mācību pusgads mūsu skolā sākās ar gatavošanos jaunajam projektam, ar brīvprātīgā darba ideju noskaidrošanu, sava darba plānošanu.



Ārpus Latvijas brīvprātīgā darba organizēšana jau daudzus gadus ir veidota pēc noteiktiem principiem, ar to nodarbojas īpašas organizācijas. Šīs organizācijas izstrādā

noteiktas programmas un piesaista brīvprātīgos jauniešus. Programma parasti ir 14 – 18 mēnešu ilga. Ir paredzēta 6 – 10 mēnešu ilga sagatavošanās Dānijā vai Anglijā, pēc tam 6+2 mēnešu darbs Āfrikā Mozambikā, Zambijā un Gvinejā – Biso, Indijā un citur. Ir iespējas strādāt palīdzībā bērniem, ar ielu bērniem, mācīt jauniešus un pieaugušos skolās, strādāt vides projektos, pedagoģiskā koledžā, CIV/AIDS projektos, skolu un slimnīcu būvēšanas darbos. Daži projekti paredzēti arī darbam Eiropas valstīs, piemēram, Polijā brīvprātīgā darba ietvaros tika izveidoti parki. Kā notiek brīvprātīgais darbs? Jaunieši, kas devušies šo darbu veikt, tiek nodrošināti ar dzīvesvietu un pārtiku, kā arī ar nelielu kabatas naudu. Civilizētajās valstīs šīs lietas nodrošina viesģimenes, kurās apmetas jaunieši, bet, dodoties darbā uz mazattīstītajām valstīm, brīvprātīgā darba organizācijas atrod pajumtes un finansē pārējo nepieciešamo. Algu par padarīto brīvprātīgie nesaņem. Tad kāpēc jaunieši vispār izvēlas šo darbu? Sen ir novecojis jēdziens, ka brīvprātīgo

darbu var veikt tikai komunisti. Mūsdienās viens no izejām, kāpēc jaunieši dodas veikt brīvprātīgo darbu, ir prakses iegūšana. Turklāt ieguvumi ir vairāki – tās ir redzētas dažādas pasaules valstis, apgūtas valodas: praktizēta angļu valoda un kaut nedaudz iepazītas vietējās valodas un kultūras, izdarīts reāls darbs un arī saņemts dokuments, kuru iekļaut savā CV, meklējot īsto darba vietu savā profesijā. Daudzi jaunieši dodas

brīvprātīgajā darbā uzreiz pēc vidusskolas beigšanas, un tieši iegūtā pieredze ļauj izvēlēties piemērotāko augstskolu profesijas ieguvei.

Tā kā arī Latvijā šis ir Brīvprātīgā darba gads, tad tikai nosprausti šī gada plāni. Janvārī Izglītības un zinātnes ministrijā tika atklāts Eiropas Brīvprātīgā darba gads (EBDG). Lūk, neliela informācija par tā norisēm mūsu valstī: „Tā mērķis ir informēt sabiedrību par brīvprātīgo darbu un sekmēt tā atzīšanu. Lai sekmīgi attīstītu brīvprātīgo darbu, nepieciešams veikt pētījumu par brīvprātīgā darba ieguldīju tautsaimniecībā. Gandrīz pusē Eiropas valstu šādi pētījumi ir veikti un ir zināms kādu ieguldījumu šāds darbs dod iekšzemes kopproduktā. Brīvprātīgo darbā visvairāk iesaistās cilvēki vecumā no 15 – 30 gadiem. Šis darbs dod pieredzi, ļauj noskaidrot, kāds darbs vedās vislabāk un gūt gandarījumu no labi paveikta darba. Saskaņā ar "Eurobarometer" veiktajiem pētījumiem 2007.gadā, brīvprātīgo darbā Latvijā iesaistās 20% līdz 29% sabiedrības locekļu. Visa gada garumā EBDG rīkos dažādus pasākumus un seminārus, notiks diskusijas, projektu konkursi, izbraukumi uz reģioniem, tiks sniegta informācija par brīvprātīgā darba lietderību un organizēšanu.” Pati brīvprātīgo kustība Latvijā tomēr ir diezgan neorganizēta, jo nav pietiekami apzinātas iespējas, kur un kā to organizēt. Pirmie šī darba uzdevumi tiek realizēti pensionātos, bērnu namos un dzīvnieku patversmēs, tomēr informācija par šiem darbiem ir nepietiekama, un nav arī vienota plāna, kā šos darbus veikt. Būtu nepieciešama Latvijā kāda spēcīga organizācija, kas šos darbus koordinētu. Varbūt tieši mūsu paaudze nākotnē spēs izveidot šādu organizāciju.

Uzzinot par Brīvprātīgā darba tēmu projektu nedēļā, mūsu skola uzreiz pieņēma lēmumu – visi 5. – 9. klašu skolēni veidos jauku pasākumu Mežciema pensionāta vecajiem ļaudīm. Pateicoties Andreja Pumpura Rīgas 11. pamatskolas direktores un deju skolotājas Renātes Lindes iniciatīvai, sadarbība ar šo pensionātu skolas deju kolektīviem izveidojusies jau vairākus gadus atpakaļ – dejotāji jau vairākas reizes vecajiem ļaudīm snieguši koncertus. Diemžēl pensionāta iemītnieku vidū ir arī daudzi ļoti slimi vecīši, kuri uz koncertu ierasties nespēj, tāpat arī vecajiem cilvēkiem, kā maziem bērniem, ļoti garšo saldumi un patīk ar mīlestību veidoti suvenīri, tāpēc tika izstrādāts plāns, kā visus pensionāta iemītniekus iepriecināt ar pašgatavotām dāvanām. Mums visiem tas likās ļoti svarīgi – katram no mums ir vecmāmiņas, vectētiņi, un mēs zinām, kā viņi priecājas par mazbērnu atbraukšanu ciemos. Taču pensionāta vecīšiem varbūt nav neviena tuvinieka, kas viņus apciemo, aprunājas. Tāpēc mūsu darbiņam pievienojās vēl viens labums – kaut brīdi sniegt šiem cilvēkiem svētku sajūtu, apziņu, ka viņi nav aizmirsti. Skolas projekts sastāvēja no vairākām „pieturām”. Mūsu klases skolēni piedalījās visās pieturās: dejotāji un dziedātāji nedēļas sākumu pavadīja mēģinājumos, koncerta programmas izveidē; cepumu cepēji cepa „žagariņus”; noformētāji gatavoja kartiņas; meitenes veidoja auduma brošas; zēni izgatavoja suvenīru ziedus; citas skolēnu grupas visu izgatavoto lika dāvanu maisiņos, bet korespondenti visu projekta norisi atspoguļoja gan skolas avīzē „Starpbrīdis”, gan arī īpaši šim brīvprātīgajam darbam veidotajā sienas avīzē. Lai varētu projektu īstenot, bija nepieciešami arī naudas līdzekļi. Pirms projekta tika izsludināta ziedojumu vākšana, lūdzot katram skolēnam ziedot 1 – 2 latus. Arī šajā niansē atsaucība bija liela, paldies skolēnu vecākiem par sapratni! Projekta kulminācija bija 17. februārī, kad devāmies uz pensionātu. Liels bija veco ļaužu prieks par mūsu darbu!

Mūsu interese par Brīvprātīgo darbu turpinājās arī pēc projektu nedēļas noslēguma. Lai sīkāk uzzinātu par tā iespējām ārpus Latvijas, devāmies uz Eiropas Savienības (ES) māju, kur lūdzām noorganizēt nodarbību par šo tēmu. Ierodoties ES mājā, kā īsti deputāti saņēmām darba mapītes un mūsu ceļojums šajā pasaulē varēja sākties. Vispirms mūs iepazīstināja ar ES darbu. Pēc tam devāmies uz lekciju telpu, kurā mums rādīja prezentāciju par Brīvprātīgo darbu un iespējām tajā iesaistīties. Mēs uzzinājām, kā jaunieši iesaistās šajā darbā dažādās valstīs, kā arī kādas iespējas tur piedalīties ir Latvijas jauniešiem. Iepazināties ar interneta vietni: <http://europa.eu/youth/volunteering>, kurā publicētā informācija mums noderēs arī turpmāk.

2011. gads, tāpat Eiropas Brīvprātīgā darba gads, ir jau pusē. Daudzas lietas pasaulē šī darba sakarā ir paveiktas. Taču gribētos cerēt, ka brīvprātīgo darbs neaprobežosies tikai ar šī gada aktivitātēm, ka arī mūsu valstī tas turpināsies nākamajos gados, ka tieši skolās – projektu nedēļas laikā un arī citā laikā tiks paveikti svētīgi darbi.

Izmantotā literatūra

<http://europa.eu/youth/volunteering>

<http://www.ir.lv>

www.tvnet.lv

ES mājā iegūtie materiāli

2012. gada projekts

Arī šogad mūsu skola turpina projektu par brīvprātīgo darbu. Papildus iepriekšējām iestrādņēm šogad piedalījāmies projektā konkursā, kurā ieguvām finansējumu šī projekta realizācijai – tāpēc par šiem iegūtajiem līdzekļiem bija iespēja nopirkt saldumus un materiālus dāvanu pagatavošanai pensionāta

iemītniekiem, kā arī ceļa izdevumu un citu izdevumu segšanai. Tātad šī gada projekts sastāv no 3 labdarības koncertiem, dāvanu gatavošanas pansionāta iemītniekiem, visu minēto aktivitāšu atspoguļošanu reportāžu sienas avīzē un skolas avīzē „Starpbrīdis”. Abu avīžu projektu dalībnieki projekta ietvaros viesojās arī izdevniecībā „Rīgas Viļņi”, kur mācījās par sekmīgu izdevumu veidošanu.

Daļa skolēnu piedalās arī projektā par dzīvnieku patversmēm, palīdzības sniegšanu tām.

Sagatavoja Valentīns, Armands, Sk. Inese Lude



Izglītības un zinātnes ministrs paredzējis vairākas reformas izglītībā

Noskaidrojām, kā tās vērtē mūsu skolas skolēni un skolotāji.

Pirmais jautājums: vai esi par mācību gada pagarināšanu?

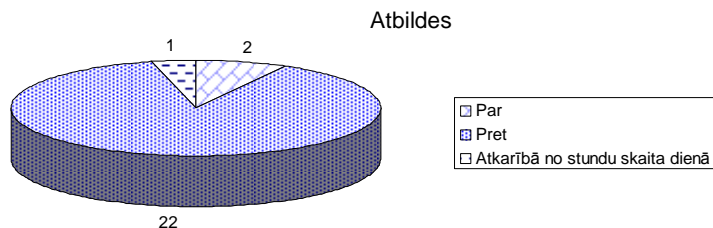
Kopā: 25 anketas

1 atbilde: Atšķirībā, cik stundas dienā.

22

atbildes:

Pret



2 Par: domāju, ka man patīk

Interesantākās atbildes:

Par

Patīk, jo nebūšu tik nogurusi kad atgriezīšos no skolas. un būs vairāk laika mājas darbu pildīšanai. jo tagad bieži nepagūstu izpildīt visus mājas darbus.

Es domāju, ka man patīk

Atkarīgs no stundu skaita

Atšķirībā, cik stundas mazāk būtu dienā, ja vismaz 2 tad tas būtu labi.

Pret

Lielāka daļa skolēnu ir pret, sakot, ka tiks noņemts labākais brīvlaika laiks, karstā vasarā ir grūti koncentrēties, skolēni vairāk kavēs skolu.

KATEGORISKI NĒ!!! Mācību gadu nedrīkst pagarināt, jo tad Jūs atņemat bērniem vasaru.

Pilnīgi garām. Ārā būs karsts un bērni negribēs mācīties.

Domāju, ka šī reforma izjauktu skolēnu ierasto kārtību. Jūnijā skolēniem ir grūti koncentrēties.

Nepiekrītu, jo – lai tikai dienā atbrīvotos no 3 stundām, es nevēlos pazaudēt mēnesi no vasaras!

Neatbalstu. Manuprāt, tas ir lieki. Tāpat jau nevar sagaidīt vasaras brīvlaiku.

Es nevēlētos mācīties līdz jūnija vidum, kaut arī tiktu samazinātas mācību stundas ikdienā. Līdz jūnija vidum manuprāt, skolēni nevarētu mācīties, jo parasti tad sākas ļoti karsts laiks un ir grūti koncentrēties mācībām, kā arī jau pavasarī skolēniem gribas vairāk laiku pavadīt ārā un mazāk koncentrēties mācībām.

Nepatīk mācību gada pagarināšana, jo vasarā tomēr vajag atpūtu un vairāk brīvo laiku. Tādēļ, ir labi kā ir.

Neatbalstu šo reformu, jo atpūtu arī vajag. Un vienalga, ka stundas samazinātas, tā vai tā diena ir izbojāta ar skolas sākšanu.

Otrais jautājums. Vai samazināt mājas darbu apjomu?

Par: 9; Pret: 9; Kopā: 18 no 25 atbildēja skaidri uz šo jautājumu.

Secinājumi par šo jautājumu: 50% par un 50% pret mājasdarbu pildīšanu, mājasdarbus vairāk atbalsta jaunākie skolēni, taču ierobežot mājasdarbus vēlas vairāk vecāko klašu skolēni.

Vai vecāki palīdz pildīt mājasdarbus?

Jā: 5; Dažreiz: 2; Nē: 6; Kopā: 13 no 25.

Vecāki palīdz pildīt jaunāko klašu skolēniem mājasdarbus, daļa pilda arī patstāvīgi. Vecāko klašu skolēni pārsvarā pilda paši, kam var, vecāki arī palīdz, bet dažkārt vecāki nav spējīgi palīdzēt, jo paši nesaprot vielu.

Vai atkārtotu stundas vielu pats?

Stundas vielu atkārtotu/vēlas atkārtot daļa skolēnu, pamatojot ar to, ka tas būtu noderīgi, citi neatkārtotu, jo nevēlas un/vai viņiem tas nav nepieciešams.

Secinājumi: Daļa skolēnu atbalsta mājasdarbus, jo tie palīdz saprast stundas vielu, mājās ir vieglāk padomāt, nepieciešams atkārtot un izprast vielu, patīk mājasdarbi. Mājasdarbu ierobežošanu atbalsta galvenokārt vecāko klašu skolēni, par imeslu minot pārāk lielo apjomu, citiem vēl ir treniņi un citas ārpusskolas nodarbības, pēc kurām mājasdarbus ir grūtāk izpildīt, jo ir nogurums. Taču vielas atkārtošana tiek uzskatīta par tiešām svarīgu. Mājasdarbu apjoms jāsamazina, taču ne līdz pilnībai, kaut kas jau tomēr jāatstāj.

Vecāki palīdz pildīt mājasdarbus jaunāko klašu skolēniem, vecāko klašu skolēniem palīdz iespēju robežās.

Daļa uzskata, ka sekmes mainīsies šīs reformas dēļ, daļa domā, ka nemainīsies.

Skolēnu komentāri:



Es pati pārsvarā pildu mājasdarbus, bet ne vienmēr visu izpildu, jo gandrīz katrā mācību priekšmetā skolotāji uzdod kaut ko darīt mājās, tāpēc sakrājās daudz mājasdarbi, kurus bieži ir grūti izpildīt, jo pēc garās darba dienas ir ļoti liels nogurums. Tāpēc es vēlētos, lai mājasdarbi tiktu nedaudz ierobežoti, jo mājās tomēr vajag kaut ko atkārtot dēļ vielas un to vislabāk iegaumēt vielu mājās var tieši ar mājasdarbiem. Ja mājasdarbu pilnībā nebūtu, tad iespējams sekmes būtu nedaudz savādākas.

Trešais jautājums. Vai atbalsti domu, ka uz otru gadu varēs atstāt, ja 2 nesekmīgi vērtējumi būs gada atzīmes?

Skolēni centīgāk nestrādātu, būtu vairāk otrgadnieku.

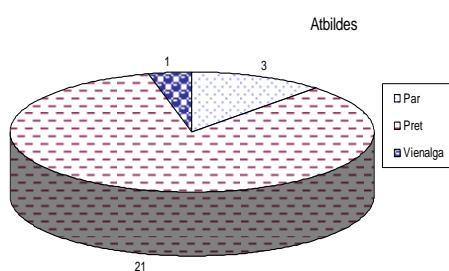
Vasaras darbi ir vajadzīgi: 8 no 23

Pašreizējā kārtība vērtējama negatīvi, nevajag vasaras darbus: 15 no 23

Lielākā daļa uzskata, ka pašreizējā kārtība vasaras darbu jomā vērtējama negatīvi, mazāka daļa ir par vasaras darbu atstāšanu.

Ceturtais jautājums: Vai atbalsti skolotāju un direktoru rotāciju pa skolām un maiņu?

Anketas (25); Par: 3; Vienalga: 1; Pret: 21



Pret:

Manuprāt, ja ir labs skolotājs, es negribētu, lai skolotājs aiziet prom.

Slikti, jo man patīk mūsu skolas skolotāji un direktore.

Es tam nepiekrītu, jo tas nemaz nav loģiski.

Es vērtēju šo lietu negatīvi. Manuprāt nevajadzētu mainīt ne skolotājus, ne direktorus, jo katrā skolā izveidojas savs skolotāju kolektīvs, pie kura pierod skolēni un paši skolotāji pierod pie darba tieši konkrētajā skolā. Ja ik pa dažiem gadiem skolotājiem būs jāmaina skolas, tas varētu radīt diezgan lielu apjukumu, jo ik pēc dažiem gadiem būs jauni skolotāji,

kuriem būs iespējams savādāka mācīšanas metode.

Par:

Tā būtu pozitīva pieredze, kas sekmētu pedagoģiskos procesus.

Tas būtu labi, jo daudziem skolēniem nepatīk konkrēti skolotāji, un viņi gribētu jaunus skolotājus.

Vērtēju to pieņemoši, jo katrs skolotājs iegūst jaunu pieredzi, jaunā skolā.

Secinājumi: Skolēni negribētu, lai mainās skolotāji un direktore.

Skolotājs mūsu sabiedrībā

Stundas laikā izcēlās konflikts, kurā 7. Klases skolēns Kaspars (vārds mainīts) atteicās izpildīt skolotājas prasības un izņemt no ausīm mūzikas austiņas. Skolotāja uzstāja, lai Kaspars izpildītu viņas prasības bet zēns atgremoja zaļu puņķi un uzplāva uz skolotājas grāmatas... Kā skolā risināt situāciju, ja skolēns pazemo skolotāju – ignorē organizētās mācību formas, lieto necenzētu leksiku, atļaujas uzspļaut skolotājam u. tml.? Kā rīkoties, lai šādā situācijā nepazaudētu autoritāti pārējo skolēnu acīs un saglabātu pašcieņu? Kā šādas problēmas risināt skolā?

Vai mūsu skolā arī būtu iespējama šāda situācija?

Ir iespējams: 8/13

Nav iespējams: 2/13

Nezinu: 1/13

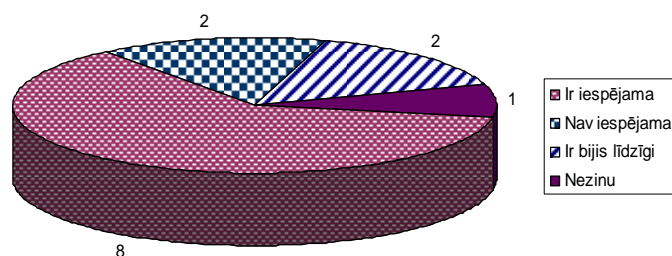
Ir bijušas līdzīgas situācijas: 2/13

Uz šo jautājumu atbildēja 13 skolēni no 19.

Kā tādas būtu jārisina?

- *Izsaukt skolēna vecākus
- *likt rakstīt skolēnam paskaidrojumu
- *Skolotājam dot tiesības atteikties mācīt savu priekšmetu šim skolēnam
- *Risināt problēmu komā ar skolas administrāciju, sociālo pedagoģi, psiholoģi, policiju
- *Izraidīt skolēnu no klases
- *Izslēgt šādu skolēnu no skolas
- *Vispirms jāaudzina vecāki
- *Jāsoda ar stingriem administratīvajiem sodiem

Vai ir iespējama šāda situācija mūsu skolā?



Intervija ar direktori Renāti Lindi

1. Šoreiz mēs vairāk gribētu parunāt ar Jums kā ar dejošanas skolotāju. Zinām, ka aizvadītā gada nogalē Jūs saņēmāt balvu. Pastāstiet sīkāk, kas tā ir par balvu!

Tā ir balva par ieguldījumu interešu izglītībā, par to, ka manis vadītie deju kolektīvi ir ieguvuši augstus sasniegumus – „Pumpurēni” ieguva I. pakāpi, „Dzīparis” ieguva Grand prix starptautiskā deju festivālā.

2. Vai šīs balvas saņemšana jums bija pārsteigums? Kādas bija izjūtas, saņemot šo balvu?

Jā, protams, bija pārsteigums – patīkams pārsteigums. Izjūtas - gandarījums par to, ka tika novērtēts ieguldītais darbs.

3. Kā jūs kļuvāt par dejošanas skolotāju?

Sāku strādāt šajā skolā un turpināju iepriekšējās deju skolotājas Annas Mundrā darbu, tas vēl bija tālajā 1982. gadā. Skolotāja A.Mundrā, tad, kad es vēl pati mācījos šajā skolā, mācīja dejot arī man.

4. Vai dejot ir viegli? Kas dejā ir galvenais?

Dejot ir viegli, ja mīli deju, ja mīli kustības, un ja mīli atrasties uz skatuves. Dejā galvenais ir dzirdēt mūziku, kustēties ritmā, dejot ar lepnu stāju un ļauties dejas burvībai.

5. Ar kādām domām jūs uzsākat katru dejošanas nodarbību?

Kā kurā grupā. Katrai grupai ir nedaudz savādāki uzdevumi, katrai grupai ir savi mērķi. 1. klasei uzdevums ir iemācīt dejot un iemācīt mīlestību pret deju. Lielajiem - lai iemācās jaunas dejas, lai attīstās kā dejojotāji.

6. Vai jums labāk patīk vadīt „Pumpurēnu” vai „Dzīpariņa” mēģinājumus?

Provokatīvs jautājums (Smejas) Katrā kolektīvā ir kas patīk, un ir, kas mazāk patīk. Ir grūti atbildēt, jo man patīk bērni gan šeit skolā, gan arī „Dzīpariņā”. Man

vienkārši patīk mācīt dejošanu, es gribētu, lai bērni iemīl deju tā pa īstam..... līdz sirmam vecumam. „Dzīpariņš” tehniskā ziņā ir nedaudz ir spēcīgāks, jo tur dejot nāk citādi motivēti bērni, kuri patiešām dejo ar lielu prieku un patiku. Skolā, gadās, ka kāds tomēr ir jāpierunā un jāpārliedzina, ka būtu ļoti jauki, ja viņš dejotu.....))) Un, protams, rezultāti ir atkarīgi no ieguldītā darba un dejojotāju enerģijas un starojuma uz skatuves.

7. Kas jums sagādā lielāku gandarījumu – vadīt deju kolektīvus vai skolu? Kādas ir galvenās atšķirības šajos darbos?

Es nemāku atbildēt uz šo jautājumu tā vienošķīgi. Tās ir atšķirīgas lietas. Dejā var izpausties radoši, veidot savas dejas, horeogrāfijas, es izpaužos kā radoša personība, gūstu atzinību un dzirdu pateicības vārdus. Savukārt, vadot skolu, esmu pakļauta Ministru Kabineta noteikumiem, dažādiem rīkojumiem, ārējiem noteikumiem un tad nepavisam nevar izpausties radoši. Esmu atbildīga par skolu, par skolotāju darbu, par norisēm skolā, par skolas saimniecību, par tehniskām lietām – ventilāciju, signalizācijām, ugunsdrošību, darba drošību, skolēnu drošību utt, Es, kopā ar skolotājiem, atbalsta personālu un saimniecisko personālu, rūpējos par bērniem, kuru dēļ mēs visi strādājam šajā skolā. Bet ir jau sava burvība arī šādā darbā.

8. Vai jūs vēlētos, lai jūsu deju skolotāja darbu turpinātu jūsu dēls?

Es gribētu, lai viņš turpina, bet es viņu ļoti labi pazīstu, un diemžēl saprotu, ka viņš nebūs deju skolotājs. Viņš vairāk ir tehniskas dabas cilvēks.

9. Ko jūs darītu savādāk, ja šogad būtu beigusi vidusskolu un nāktos

izvēlēties nākotnes profesiju?

Man šķiet, ka es izvēlētos to pašu: pedagoģiju un horeogrāfiju....., bet pieļauju iespēju, ka varētu būt režisore, pasākumu organizatore. Kaut kas, kas saistīts ar radošu profesiju.

10. Direktores darbs un dejošana. Kādas nodarbes iepriecina jūs ārpus darba pienākumiem?

Patīk ceļot, no pavasara līdz rudenim strādāju dārzā, jo garšo savi tomāti un gurķīši. Patīk, protams, sporta spēles - volejbols, basketbols, badmintons. Ja tik būtu vairāk laika.....



11. Ko jūs novēlētu skolas skolēniem kā direktore un ko jūs novēlētu skolēniem kā deju skolotāja?

Kā direktore novēlu mīlēt savu skolu, aizstāvēt skolu, skolas labo slavu, pašiem par skolu un skolotājiem teikt tikai labus vārdus, cītīgi mācīties un domāt par savu nākotni, izvīrot skaidrus, saprotamus un sasniedzamus mērķus.

Kā deju skolotāja - dejot, iemācīties to darīt ar prieku un mīlestību, un vienmēr atcerēties savu dejošanas skolotāju. Pēc tam, ar labām domām vest savus bērnus uz šo skolu mācīties un dejot :))

Intervēja Ieva

Rihards

Skolas avīzē tradicionāli stāstām par mūsu skolas labākajiem skolēniem. Šoreiz – par Rihardu Lapsu no 8. klases.



ka izvēlējās priekš manis tieši šo skolu. Nekad neesmu nožēlojis, ka šeit mācos un nekad arī nenožēlošu.

2. Kuri ir bijuši jaukākie brīži 8 skolas gadu laikā?

Šo astoņu gadu laikā ir bijuši ne mazums jauku brīžu – tos pat nevar saskaitīt. Katrs pasākums skoliņā ir bijis jauks un foršs.

3. Kā ir mainījušās tavas intereses - kas liecies interesantākais mazajās klasēs un kas tagad?

Jā, intereses ir mainījušās. Par vienu no galvenajām interesēm noteikti ir kļuvusi dejošana. Tā ir mana sirdslieta.

4. Tavā dzīvē nozīmīgu lomu ieņem mūzikas skola! Pastāsti sīkāk par to!

Mūzikas skola aizņem lielāko daļu mana brīvā laika. Pa šiem bet jau tagad droši varu teikt, ka būs žēl un skoliņa pietrūks.

Intervēja sk. Inese Lude

Populārākie mūsu skolas skolēni

Skolas avīzes veidotāji veica nelielu ekspresaptauju, kuri ir populārākie skolas skolēni. Ieguvām šādus rezultātus:

astoņiem gadiem esmu tai pieķēries. Šogad to pabeigšu.

5. Pastāsti par savām aktivitātēm Rīgas skolēnu domē un skolas pašpārvaldē?

Rīgas skolēnu domes darbā šogad man vēl nav sanācis iesaistīties, bet bieži apmeklēju tās rīkotos pasākumus. Skolas skolēnu pašpārvaldē kopš septembra esmu prezidents – šo pienākumu uztveru ļoti nopietni un atbildīgi.

6. Cik un kādās olimpiādēs tu šogad piedalījies, kā gāja?

Šogad es piedalījos Rīgas Latgales priekšpilsētas latviešu valodas olimpiādē – ieguvu trešo vietu. Nākamo piektdien piedalīšos rajona matemātikas olimpiādē.

7. Kādi ir tavi nākotnes plāni?

Pēc Pumpurskoliņas pabeigšanas ceru iestāties Rīgas Valsts 1. Ģimnāzijā, bet pēc tam - pēc tam jau redzēs.

1.vieta Rihards Lapsa -16 balsis (8.klase)

2.vieta Kitija Spila -11 balsis (7.klase)

3.vieta Toms Bude -9 balsis(5a.klase)

Vēl vairākkārt tika minēti Anna Patrīcija, Lauma, Matīss, Ģertrūde, Armands B.

1. Tu mācies šajā skolā kopš pirmās klases: - kā vērtē savu vecāku izvēli sūtīt tevi tieši šajā skolā?

Jā, šeit mācos jau kopš pirmās klases. Esmu pateicīgs vecākiem,

8. Kā tu vērtē mūsdienu jauniešus sev apkārt?

Jaunieši mūsdienās ir ļoti dažādi. Katram ir savas intereses un hobiji. Domāju, ka katram būtu jāatrod kāda nodarbošanās, kas aizpildītu brīvo laiku, izglītotu un motivētu jauniešus darīt vēl un vēl.

9. Ko tu novēlēsi Pumpurskolai, kad tās durvis būs aizvēris? Vai būs mazliet žēl?

Savu novēlējumu skolai teikšu pēc devītās kases pabeigšanas,

Ekskursija uz „Rīgas viļņiem”

Šī gada projektu nedēļas ietvaros skolas avīžu projekta dalībnieki devās ekskursijā uz „Rīgas viļņu” redakciju. Ekskursija sākās ar to, ka mums pastāstīja par ēkas vēsturi. Šo ēku radīja arhitekts Jānis Alksnis (1869 - 1939). Šis arhitekts radīja vēl apmēram 130 skaistākos Rīgas mūra un koka namus. Arhitekta Jāņa Alkšņa celtā māja ir kā skaists sapnis, kas iedvesmo un nes skaisto vēsti vēl ilgus gadus pēc arhitekta nāves. Uzdrīkstēties sapņot un piepildīt savus sapņus neraugoties uz to, ka vecāki nevar iedot naudu izglītībai, par spīti tam, ka tev nav arhitekta diploma un atļaujas. Viņam ir pat savs virziens jūgendstilā. Mākslas zinātnieki, arhitektūras pētnieki un vienkārši katrs, kas spēj ieraudzīt viņa iedvesmojošos namus novērtē vēl šodien. Un kādi ir tavi skaistākie sapņi? Uzdrošies un sper pirmo pussolīti tiem pretim! Stāsta ka namā kurā atrodas „Rīgas viļņu” redakcija vel spokojas arhitekta gars. Tālāk mums pastāstīja, kā naudu sāka pelnīt miljardieris Ričards Brensons. Viņš sāka ar skolas avīzes pārdošanu.

Ekskursijas gaitā tika uzdoti jautājumi, uz kuriem atbildot var dabūt žetonus. Ekskursijas beigās, tas, kurš bija sakrājis visvairāk žetonu dabūja balvas. Tika stāstīts kas ir vajadzīgs priekš veiksmīga žurnāla radīšanas un kādi darbinieki strādā žurnālistikā un kādus žurnālus izdod „Rīgas viļņi”. Kā par brīnumu, izrādās, ka jaunākajam „Rīgas viļņu” darbiniekam ir tika 11 gadi, viņš pelna naudu fotografējot bildes žurnāliem. Visa „Rīgas viļņu” izdevniecība ir iekārtota brīnišķīgi un grezni. Izdevās arī satikt valdes priekšsēdētāju Aiju Simsoni. Viņa pastāstīja par to, kā 16 gadu vecumā veidoja savas pirmās publikācijas laikrakstam „Jūrmala”. Ekskursijas beigās mums katram iedeva žurnālu „Sīrups”.



Skolas Muzejs

Šogad skola svinēs savu 114. gadadienu, bet skolas muzejs piekto (2007). Protams materiāli skolas muzejā ir krāti gadiem ilgi – fotogrāfiju albūmi, liecības un apliecības izziņas, mācību grāmatas, nozīmītes, dažādi priekšmeti. Visi šie materiāli, kas atspoguļojas skolas vēsturē, tiek apkopoti, noformēti un tie ir apskatāmi katru trešdienu skolas muzejā. Patīkami bija redzēt 5. un 6. klašu skolēnus (skolotājus Dainas B. un Agneses Š. vadībā) skolas muzejā uz skolas vēstures stundu. Gribu pateikt paldies skolēnu padomei, kura savu atbalstu sniedza sagaidot skolā bijušus skolotājus. Paldies arī tiem, kuri ir nodevuši ziņas par piederīgajiem, kuri mācījušies mūsu skolā „Skolas dzimtu koka” veidošanai. Ja kāds šo daļiņu vēl nav veicis, gaidu ziņas! Skolas muzeja fondus veidojat jūs – skolas skolēni, tāpēc man nepieciešama jūsu palīdzība. Visu, kas gada laikā ir sakrājies, apkopojiet klases hronikā. Nu tad, gada beigās ceru no visām klasēm sagaidīt skaisti noformētas, interesantas klases gada hronikas, bet ja mājās ir vecas mācību grāmatas, laikraksti un žurnāli, interesanti seni skolas piederumi, vecas skolas zīmes, formas vai kas cits, kas ne jums, ne jūsu vecākiem vairs nav vajadzīgs, variet nest uz skolas muzeju. Paldies skolotājai Inesei L. par rakstāmmašīnu, kalkulatoru un log. lineālu, bet skolotājai Ivetai B. par gludekli, kas savu laiku ir nokalpojis un nu atpūšas 316. kabinetā. Tuvojas Lieldienas! Ja būtu jūsu atbalsts, skolas muzejā varētu izveidot Lieldienu atklātņu izstādi (uz kartiņām uzrakstiet vārdu un klasi, kurā mācāties un nododiet 316. kabinetā – kartiņas tiks atdotas pēc izstādes slēgšanas), bet ziemas noslēgumā 2./3. (kad mostas lāči) mēs kopā varētu izveidot „Lielo lāču izstādi” t.i. ja jums mājās ir lācis (liela vai maza rotaļlieta), tie visi varētu satīties uz 2–3 dienas skolā. Varbūt skolēnu padome varētu nākt talkā! Padomājiet!

Mīklas

1. Abi gali dzīvi, vidus nedzīvs.
2. Lācis tup kalniņā, dzelzs kurpes kājiņā.
3. Vīrs iet pa ceļu, zobi atpakaļ.
4. Melns zirgs balts jātnieks, zaļa karbača rokā.
5. Lācis tup, zarnas kust.
6. Pilna danga roņa pautu.
7. Vecmāte tup dangē, sastīpotu galvu.
8. Mazs, mazs dīķītis, laipiņa vidū.
9. Mazs, mazs dīķītis, akmeņiem piemētāts.
10. Gailis tup laktā, desas karājās.
11. Gailis iet pa kārti, melnu sūdu taisīdams.
12. Stīvu iebāž, lunkanu izvelk, nodod gar cisku – gatavs.
13. Div dūrēji, div glāznieki, četri zemes stumpātāji, viens karogu nēsātājs
14. Desmit knaibles, četri velkes, diers augš, diers apakš .
15. Kad grūž, tad pārēd, kad velk, tad mīž.
16. Kas divi reizes piedzimst?
17. Maza, maza mucīņa, divējāds alutiņš.
18. Vasaru cieti, ziemu vaļā.
19. Tēvs vēl nav piedzimis, dēls jau uz jumta.
20. Esmu 40 gadus vecs. Katru gadu savu dzimšanas dienu svinu, nevienu neesmu aizlaidis nesvinētu garām, bet tikai esmu nosvinējis 30, bet ne 40. Kādā datumā un mēnesī esmu dzimis?
21. Liela, gara tēva josta, nevar pāri pārkāpt, ne apkārt apiet.
22. Liela, gara tēva josta, nevar kabatā salocīt.
23. Div māsiņas pienā mazgājas.
24. Lielais mazo dzenas, bet nevar panākt.
25. Četras māsiņas, cits citu nevar panākt.

Atbildes jauktā secībā: Vīrs, zirgs un arkls. Arkls ar lemešiem.

Pirts krāsns ar oglēm. Uz pirts lāvu peroties. Gove bizenē. Linus mīsta. Degošs skals. Pulkstenis. Katls ar ķiļķeniem. Sakta. Slota. Pirts ,krāsns ar oglēm. Uguns un dūmi. 29.februārī. Ceļš. Ceļš. Ragavu slieces. Vējsudmalu spārni. Ratu riteņi. Istaba pilna ar cilvēkiem. Uz pirts lāvu perjoties. Vīram cirvis uz pleca. Uguns un dūmi . Vārti. Ola jeb pauts. Putniņš. Ūdeni pumpē. Govi slauc.

1. Aizpildi sudoku.

8			4		6			7
							4	
	1						6	5
5	9		3			7	8	
			7					
	4	8		2		1		3
	5	2						9
		1						
3			9		2			5

Gatavoja: Elvis, Armands

2. Izej labirintu.

